

Ziua Marinei R.P.R.

Căpitan de rangul I
Iosif Pricop

Curajul, bărbăția sînt calități indispensabile marinarilor.

Astăzi, pe toate navele românești se arborează marea pavoa. Pe litoral, în porturile maritime și fluviale au loc frumoase serbări și concursuri nautice. Este Ziua Marinei R.P.R. Sărbătorirea acestei zile este un semn al înaltei prețuiri pe care partidul, guvernul și poporul o acordă muncii pline de abnegație a marinarilor, a muncitorilor și tehnicienilor de pe șantierul naval și din porturi, a apărătorilor apelor teritoriale și litoralului țării. Sărbătorirea de azi are loc în condițiile puternicului avnt politic creat de Congresul al III-lea al P.M.R., eveniment de însemnată istorică în viața partidului și a poporului român. Congresul a făcut bilanțul mărețelor realizări obținute de oamenii muncii în domeniul dezvoltării economice și culturale, în construcția socialistă.

În cadrul acestor realizări, pe baza întăririi continue a economiei naționale, a industrializării și a spiritului frățesc al Uniunii Sovietice, au fost obținute succese însemnate în dezvoltarea Marinei R.P.R. Ea a fost înzestrată cu nave maritime și fluviale moderne care realizează legătura pe calea aerului dintre Republica Populară Română și numeroase țări din Europa, Asia și Africa, făcînd cu ușurință în îndepărtate colțuri ale lumii produsele economiei noastre în plină dezvoltare.

Hotărîți să-și educe și contribuția la dezvoltarea economiei naționale, marinarii din flota comercială, în frunte cu comunistii, muncesc cu avînt pentru îndeplinirea și depășirea planului de transport. Ei raportează cu bucurie și mîndrie partidului și guvernului că flota fluvială și-a îndeplinit planul de transport-maritim pe semestrul I al anului 1960 cu 118 la sută, volumul mărfurilor transportate crescînd cu 30 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Planul a fost îndeplinit și depășit și de către flota maritimă.

O puternică dezvoltare a cunoscut în anii aceștia construcția de nave. Pe șantierele navale de la Galați, Oltenița, Turnu Severin se construiesc vase moderne de diferite tonaje, printre care motonava de 2.000 tone, remorcher, petroliere fluviale și altele. Antepuneri în întrecerea socialistă a cîstei Congresului al III-lea al P.M.R., harnicii construcții de pe Șantierul Naval Galați au terminat înainte de termen și au lansat la apă primul cargou de 4.500 de tone. Pînă la sfîrșitul anului ei vor da flotei încă 4 cargouri de același tonaj. Congresul al III-lea al partidului care a trasat poporului

(Continuare în pag. 3-a)

ORDINUL Ministrului Forțelor Armate ale Republicii Populare Romine Nr. 11

7 august 1960

București

Tovarăși soldați și gradați, subofițeri și ofițeri, generali și amirali!

Astăzi poporul nostru muncitor, militarul armatei noastre populare sărbătorește „Ziua Marinei Republicii Populare Romine”. Sărbătorirea Zilei Marinei Republicii Populare Romine are loc în condițiile puternicului avînt în muncă și al entuziasmului cu care întregul nostru popor a trecut la traducerea în viață a islorilor hotărîrii ale celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Marinarii flotei comerciale și de transport, muncitorii și tehnicienii din porturile și șantierele navale obțin succese importante în dezvoltarea transporturilor maritime și fluviale, aducîndu-și contribuția la creșterea puterii economice a patriei noastre.

Pătrunși de un puternic și profund patriotism, mîndri de mărețele realizări obținute de poporul nostru muncitor sub conducerea inteligentă a partidului, marinarii militari, împreună cu întregul personal al armatei noastre populare își perfecționează continuu pregătirea lor militară și politică.

Cu prilejul Zilei Marinei Republicii Populare Romine felicit personalul Forțelor maritime militare și-i uriez noi succese în însușirea

tehnicilor de luptă marinărești. În ridicarea măiestriei sale de luptă și în întărirea ordinii și disciplinei militare, pentru ca marina noastră militară, împreună cu întreaga noastră armată populară să fie la înălțimea misiunii sale — apărarea păcii, a independenței patriei și a cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii.

Urez marinarilor flotei comerciale și de transport, muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din porturi și din șantierele navale noi realizări în muncă pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R.

În cîstea Zilei Marinei Republicii Populare Romine,
ORDON:
Astăzi 7 august 1960 în orașul Constanța se vor ține, în semn de salut, 21 salve de artilerie.

Trăiască Marina Republicii Populare Romine!
Trăiască scunpa noastră patrie — Republica Populară Romină!
Trăiască Partidul Muncitoresc Român, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!

Ministrul Forțelor Armate
General de armată
LEONTIN SALAJAN

Adunarea festivă consaciată Zilei Marinei R. P. R.

Sîmbătă seara, în sala Teatrului de Stat din Constanța a avut loc adunarea festivă consacrată Zilei Marinei R. P. Romine.

La adunare a luat parte general de armată Leontin Salajan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate ale R.P. Romine, Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional Constanța al P.M.R., general locotenent Mihail Burcă, adjunct al ministrului Forțelor Armate ale R.P. Romine, membri ai C.C. al P.M.R., Roman Nicolae, secretar al C.C. al U.T.M., general maior Gheorghe Zaharia, reprezentanți ai Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, ai organelor locale de partid, de stat și U.T.M., militari din forțele maritime militare, marinari ai flotei comerciale, constructori navali, muncitori portuari, și alți oameni ai muncii din Constanța.

A participat A. I. Eremenko, mareșal al Uniunii Sovietice, care se află într-o vizită în țara noastră.

A fost întonat Imnul de Stat al R.P. Romine.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Vasile Vilcu. Despre Ziua Marinei R.P. Romine au vorbit tovarășii contra-amiral Florea Diaconu, comandantul Forțelor maritime militare și Dumitru Dumitru, directorul Direcției navigației civile din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Într-o atmosferă de entuziasm, participanții la adunarea festivă au adresat o telegramă de salut către C.C. al P.M.R.

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Marinei R.P. Romine, în salaonele Cazinoului din Constanța s-a deschis expoziția marinei R.P. Romine.

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3493

4 PAGINI - 20 BANI

Duminică 7 august 1960

În cîstea celui de-al III-lea Congres al U. T. M.

Tinerii din toate regiunile țării înregistrează zi de zi noi succese în împlinirea celui de-al III-lea Congres al U.T.M.

În ultima săptămîna tineretul a dat un sprijin efectiv desfășurării lucrărilor din campania agricolă de vară. În regiunea Craiova, de exemplu, valoarea lucrărilor agricole efectuate voluntar de tineri în această perioadă, în gospodăriile agricole de stat, se ridică la 60.000 lei. Tinerii și pionierii din regiunea Craiova au adunat 350.000 kg. de grîu din spicetele rămase pe miriștii în urma secerîșului.

În regiunea Cluj, la cele 61 de arti incredintate tineretului în campania de treier, organizațiile U.T.M. au format 270 echipe de deservire a botozelor. Tineretul din această regiune a executat de asemenea lucrări de combatere a dăunătorilor pe o suprafață de 660 ha. de teren, a ajutat la recoltarea sfeclei de zahăr și la întreținerea altor culturi.

În regiunea Constanța tineretul a însoțit în săptămîna trecută 450 tone de nutreț. În aceeași perioadă utemistii și tinerii din regiunea Galați au însoțit peste 1.100 tone de nutreț.

În ultima săptămîna 1.200 de tineri muncitori, studenți și elevi din regiunea Iași au participat la strînsul recoltei. Studenții din centrul universitar Iași, constituiți în brigăzi de muncă patriotică, au executat în ultimele 7 zile un mare volum de săpături la construcțiile noilor blocuri de locuințe din orașul Iași.

În împlinirea Congresului U.T.M. în regiunea Suceava, ca și în celelalte regiuni ale țării, au loc numeroase manifestări culturale-educative. La Botoșani, de exemplu, s-a organizat de curînd o întîlnire a tineretului cu participanții la lucrările celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Tinerii prezenți la această acțiune au participat apoi la un concurs cu tema „Să traducem în viață hotărîrile Congresului partidului”.

(Agerpres)

În clișeuul nostru, unul dintre fruntașii minei Lupeni: tînărul Dumitru Livădor.

„AȘA MUNCIM ȘI TRĂIM NOI, MINERII”

De fiecare dată cînd poșesc în bazinul carbonifer al Văii Jiului tabloul contemporan al muncii și vieții minerilor mi se pare mereu mai întregit. Evenimentul istoric petrecut cu cîteva săptămîni în urmă, Congresul al III-lea al partidului, prin hotărîrile sale care privesc viitorul țării, l-a îndemnat să lupte cu și mai multă ardoare pe fronturile cărbunelui. El îmi să-și dovedească prin succesele pe care le vor obține în muncă, adevărul față de cuvîntul și îndemnul partidului. Și pentru mineri, ca și pentru întreaga clasă muncitoare, Hotărîrile Congresului înseamnă noi perspective luminoase de muncă și viață în lumea cărbunelui. Că este așa o dovedesc cu prisosință cele mai proaspetele victorii cuce-

rite de el în împlinirea Congresului Partidului și acum în cîstea zilei minerilor. Tînta drumetei mele era să văd cum muncesc și cum trăiesc minerii în aceste zile. Precizez: în aceste zile. Pen-

Ziua minerului

tru că sînt sigur, lucrurile nu stau pe loc. Evoluția, mersul vertiginos spre mai bine, nu este un miraj: este o realitate vie. Așa că fiecare zi de mine ne pregătește surprize. Mi-am destăinuit intenția chiar unui miner. Acesta m-a întîmpinat cu aceste cuvinte: „Dacă vrei să afli cum muncim și cum trăim noi, minerii, vino cu mine, mai întîi, în abataj!”

...În fiecare abataj întîlnesti alți oameni, descoperi noi virtuți în intima și în sufletul minerilor. Cunoașterea de la întîmplu obiectivele puse în fața lor de partid, îi mobilizează, le întărește energiile în bătăliile temerare pe care le dau pe toate fronturile subterane. Să luăm, de pildă, brigada de tineri mineri condusă de comunistul Ghoanță Sabin. Brigada lucrează la sectorul 3, sector frunțaș pe bazinul Văii Jiului.

În cîstea Congresului partidului a obținut succese importante: productivitatea muncii a crescut cu 13,3 la sută. Planul de 1,758 tone cărbune pe post a fost depășit considerabil, atîngînd cifra de 1,992 tone pe post. Prețul de cost a fost redus cu 1 la sută față de cel planificat. Cele mai bune brigăzi s-au dovedit a fi brigăzile conduse de tinerii: Ghoanță Sabin, fratele lui, Ghoanță Ion, Spînu Petru și Abrudeanu Florian. Pînă anul trecut acest sector era codăș. În primul trimestru al acestui an, sectorul 3, condus de prietenul meu inginer Teodorescu Constantin, a luat-o înaintea tuturor sectoarelor din Lupeni. A fost animatorul numărul unu al întrecerilor atît în cîstea Congresului partidului cît și acum în cîstea Zilei minerului. Care este titlul importantelor izbînzii obținute de sectorul III? Tot secretul îl știu dacă stai de vorbă cu băieții lui Ghoanță Sabin!

Abatajul unde lucrează brigada lui Ghoanță Sabin pare un viaduct larg și înalt, cu străluciri metalice. Tavanul este susținut de stîlpi masivi de fier și grinzii groase metalice. Trupurile tinerilor cu mușchii încordați, goale pînă la brîu, stau alcătuite asupra

VASILE CABULEA

(Continuare în pag. 3-a)

Pe urmele visurilor din copilărie

Acum cîteva zile, am dormit o noapte în patul copilăriei mele.

În patul meu de atunci, un pat de fier, cu saltea de lînă, cu coarșafuri roz, cu o pătură caldă și moale, doarme în fiecare noapte, de cîteva ani încocoare, un copil cu părul galben, cu ochii mari și verzi, un pu de lipovean, rîmas fără părinți, prin nu știu ce împrejurări. Copilul e în clasa a IV-a elementară și are înclinații spre atletismul practic. Înaintea lui se spîncea că a dormit în patul acela un băiat care a crescut mare, a învățat meserie și lucrează acum în alt oraș la o fabrică.

În noaptea aceea, în timp ce copiii da astăzi dormeau și visau în paturile în care alădădă dormeam și visam noi, prima generație a acestui cămin pentru copiii orfanii, multă vreme n-am putut să adorm.

În dormitor lumina stînsă, lăsa să se vadă doar umbrele paturilor în care copiii dormeau cu respirația ușoară și liniștită. În tot restul spațiului din cameră, pluteau vaporozose etele lor.

Ca și atunci... În urmă cu doisprezece ani.

În patul din stînga mea, dormea Larie Gheorghe. Tatăl îi murise pe front. Larie Gheorghe era bălăi. Întotdeauna, ridea, un ris nevinovat și molipsitor. Se lucura pentru orice. Fusese aliat la o familie într-o zi urîtă de toamnă, în primul an de după război, rebeșii de frig și uscat de mizerie.

Dincolo de Larie dormea Pascali Gheorghe, Pascali era liniștit și duios ca o fetiță. Avea un simț al fineții, al purității delicate și al unei premature pedanterii. Venise într-o căruță cu paie adus de la țară unde crescuse fără tată tot timpul războiului.

Foto: S. STEINER

Fostul strungar Balanțiu Gheorghe — azi student în anul IV la Facultatea de mecanică a Institutului Politehnic din Orașul Stalin, a jutat pe tinerii muncitori Soos Ioan — electrician și Negrea Victor — frezor la Uzinele „Steagul Roșu” care vor da examen pentru a intra anul acesta la facultate.

R. P. R. recunoaște Republica Volta Superioară

Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine, a trimis președintelui Republicii și al guvernului statului Volta Superioară, Maurice Yameogo, o telegramă de felicitare cu ocazia proclamării independenței noului stat.

În telegramă se arată de asemenea că guvernul Republicii Populare Romine declară că recunoaște Republica Volta Superioară ca stat independent.

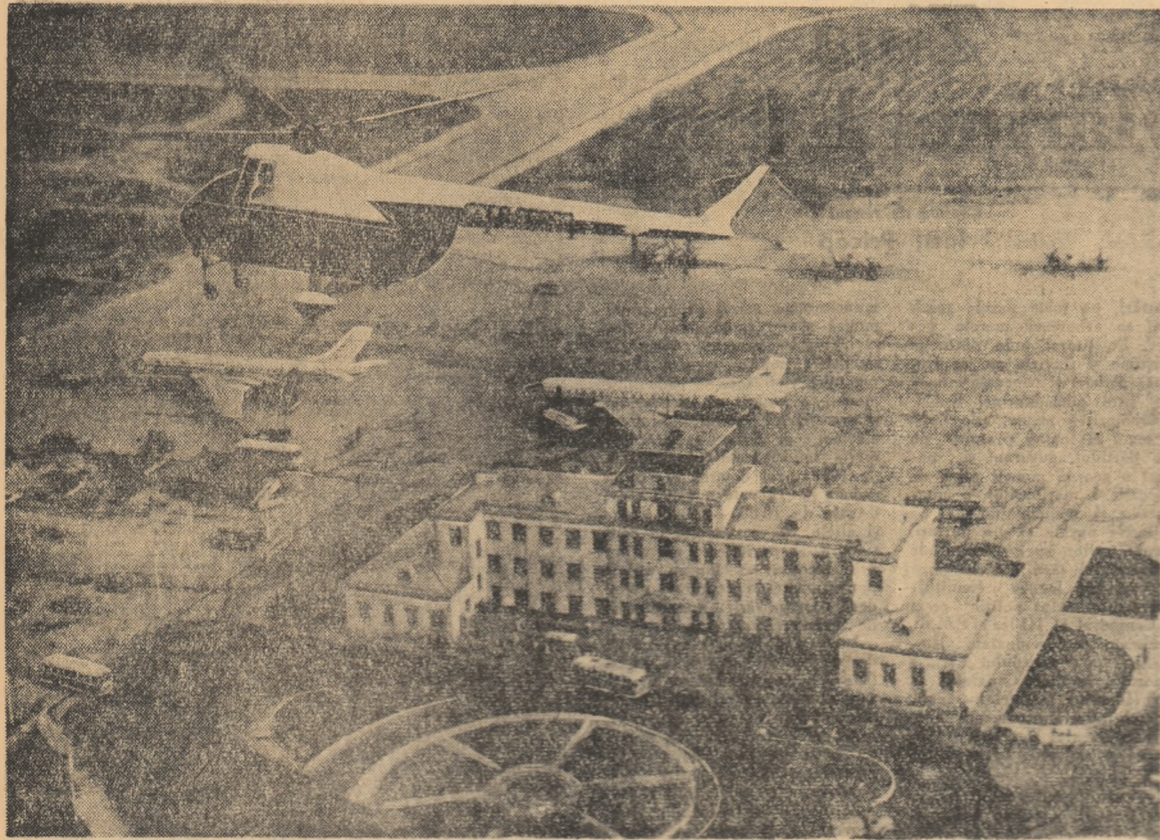
MIHAI CARANFIL

(Continuare în pag. 3-a)

În zilele toride de august, un duș răcoritor este bine venit și pentru cei mici.

Foto: N. STELORIAN

Noutăți la Muzeul de Artă al R. P. R.

In ansamblul preocupărilor Muzeului de Artă al R.P.R. completarea și îmbogățirea patrimoniului său artistic constituie o problemă permanentă și de prim ordin.

Nu mai în primul semestru al acestui an fondul general de opere al Muzeului s-a îmbogățit cu aproape 350 de lucrări.

Dintre obiectele de artă feudală românească remarcăm de pildă un fanion, reprezentând stema Moldovei cu tuiuri. Este o broderie rară, atât prin caracteristicile sale artistice cât și pentru interesul documentar pe care îl are. În plus, relevăm câteva piese valoroase de artizanat ca un vas de coșitor, un pahar de argint și un căruc de argint cizelat — toate din Transilvania. La acestea se adaugă și o ladă de stejar de aceeași proveniență.

O achiziție importantă a constituit-o placa decorativă din ceramica, piesă originală datând din epoca lui Vasile Lupu (sec. XVII).

Deosebit de numeroase sînt lucrările de artă românească din sec. XIX și prima jumătate a sec. XX. Astfel, printre lucrările din secolul trecut atrage atenția un „Portret de femeie” de A. Chladek și două lucrări de N. Grigorescu, precum și un „Dorobanț” de I. Andreescu, pînă deosebit de interesantă, mai ales pentru studiul felei de a picta al artistului.

Celelalte tablouri aparțin epocii de după 1900. Dintre ele se relevă mai cu seamă următoarele: „Portret de bărbat” de St. Luchian (datat 1865), tablou mai puțin cunoscut, dar care poartă amprenta măiestriei artistice a pictorului, din perioada celor mai valoroase creații ale sale; „Vas cu flori”, „Peisaj”, „Flori”, „Case la Mangalia”, de N. Tonitza, opere importante prin valoarea lor artistică, și care întregesc fondul de lucrări ale acestuia în Galeria Națională precum și „Portretul pictorului N. Tonitza și al soției sale” de St. Dimitrescu, realizare portretistică de seamă a artistului.

La acestea se adaugă picturi ca: „Peisaj marin”, de Th. Pallady, „Tg. Ocna după ploaie” și „Natură statică” de Gh. Petrascu, „Tărăncă” de Fr. Sirato, „Peisaj”, de C. Rădulescu, „Peisaj din Cimpulung”, de J. Al. Steriadi, „Peisaj” de I. Iser, „Peisaj de

larnă” de D. Ghiță, „Grup de săteni pe uliță”, de M. H. Maxy, „Natură statică”, „Flori”, de Al. Ciucureanu și „Portret”, de C. Baba, iar dintre sculpturi — „Icar”, de I. Jalea, pentru a aminti numai pe cele mai importante.

O serie de opere au îmbogățit patrimoniul Galeriei universale. Astfel trebuie menționate: două tablouri de anonimi italieni („Portret de bărbat” și „Portret de femeie”) aparținînd școlii florentine de la începutul secolului al XV-lea, lucrări importante pentru completarea colecției de artă italiană, „Crucificarea”, pictură reprezentativă din perioada cea mai înfloritoare a creației pictorului flamand Frans Francken II, „Madona cu pruncu”, tablou cu multe calități artistice al unui anonim din școala spaniolă, și „Peisaj”, de A. M. Vasnețov, unul din pictorii peisagisti ruși de seamă.

De asemenea, se cuvin amintite cel puțin câteva din produsele artei decorative și aplicate precum: „Vas de săpătură persan”, piesă rară, datînd probabil din sec. X-XI, două stampe chinezești (picturi pe mătase), anterioare sec. XIX, o broderie chinezească de mari dimensiuni, probabil din sec. XVII, o masă chinezească din sec. XVIII, cu ornamente deosebit de fine, un covor „Bidjar”, un vechi Kakemono japonez și o tapiserie flamandă.

Cabinetului de stampe l-a revenit de asemenea, un număr însemnat de lucrări care completează bogata sa colecție de opere de artă grafică.

Parte din aceste lucrări vor figura în expoziții, altele vor servi ca material documentar pentru cercetări științifice și studii de specialitate.

În felul acesta, prin grija statului nostru, Muzeul de Artă al R.P.R., sprijinit de Ministerul Învățămîntului și Culturii, urmărește creșterea neîncetată cu cele mai valoroase creații artistice naționale și universale, din trecut și de astăzi, a patrimoniului său artistic — bun al întregului popor.

CRISTIAN BENEDICT
muzograful principal
la Galeria Națională
și Muzeul de Artă al R.P.R.

Manuscrise rare la Matenadaran

Cu prilejul studierii fondurilor Matenadaranului — cel mai mare depozit de manuscrise vechi din Uniunea Sovietică — a fost descoperit manuscrisul unei dicționare explicativ al limbii armenice, datînd din anul 1781 — cel mai vechi din dicționarele de acest gen cunoscute pînă în prezent. Dicționarul conține circa 30.000 cuvinte.

Fondurile Matenadaranului, care se ridică la peste 10.000 manuscrise vechi, armeze și din alte țări, se completează neîncetată.

Unul din manuscrisele cele mai interesante armenice este un ultimul timp este lucrarea „Flora Armeniei” datînd din anul 1818. În această lucrare din domeniul botanicii — o lucrare capitulată pentru acele timpuri, elaborată de omul de știință armean Ștefanos Sarimanian — este descrisă amănunțit flora Armeniei iar denumirile plantelor sînt date în limbile latină și arabă.

Cit de groznică e vasa din după erzenia sacilor, locuitorii Arhipelagului melanez, trebuie să suporte și coronițele stupidei vulcorului Lopez de pe unul din cele mai înalte picuri ale Arhipelagului melanez Nolle Fibrica care o reîntror în erupție. Lava se scurge cu o viteză de 120 km. pe oră acoperind cu cenușă două sate. În foto: Din cauza erupției locuitorii părăsesc un sat.

Foto: A.F.P.-PARIS

Din duminică în duminică

Tristan și Isolda

Nici o altă poezie nu pare să fi fost totuși în Evul Mediu mai iubită, mai ascultată în țările din Apus, decît aceea care-l cîntă pe viteazul Tristan și pe Isolda cea cu păr de aur. Germanii, francezii și englezii și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

Din versurile pasionate ale poeziei se desprind pînă astăzi gîndirea și simțurile poporului care a trăit în desele și misterioasele păduri de pe țărmurile mării, pe coastele engleze și-au disputat deosebit poezia aceasta în care e slăvită dragostea fără de margini. Poema nu aparține însă nici unuia dintre aceste popoare. Originea ei este în mitologia vechilor celti.

complită. Spada fusese otrăvită. Trupul îi putea de vin. Tristan a cerut să fie urcat pe o plută și numai cu harfa de aur în mînă, să fie lăsat pradă valurilor. De cîntecul lui s-au îndrăgostit însă zînelor mării. Ele au împins plută pînă în Irlanda. Aici trăia fiica regelui, Isolda, cea cu păr de aur. Ea cunoștea leacuri tainice și l-a lecut pe Tristan. În timpul cît l-a lecut s-a îndrăgostit însă de el. Numai că Tristan a trebuit să părăsească Irlanda, la rugămintea Isoldei de teamă să nu se afle că el îl răpusesse pe Morholt.

Poetii povesteau mai departe cum regele Marc, unchiul viteazului Tristan, aflînd de frumusețea Isoldei și de părul ei de aur, se hotărîse s-o ia de soție. Și l-a trimis chiar pe Tristan s-o pețenească. Tristan a fost nevoit să plece. Cu inima afîșiată l-a văzut Isolda pe Tristan hașpoi în

plumă. Spada fusese otrăvită. Trupul îi putea de vin. Tristan a cerut să fie urcat pe o plută și numai cu harfa de aur în mînă, să fie lăsat pradă valurilor. De cîntecul lui s-au îndrăgostit însă zînelor mării. Ele au împins plută pînă în Irlanda. Aici trăia fiica regelui, Isolda, cea cu păr de aur. Ea cunoștea leacuri tainice și l-a lecut pe Tristan. În timpul cît l-a lecut s-a îndrăgostit însă de el. Numai că Tristan a trebuit să părăsească Irlanda, la rugămintea Isoldei de teamă să nu se afle că el îl răpusesse pe Morholt.

Poetii povesteau mai departe cum regele Marc, unchiul viteazului Tristan, aflînd de frumusețea Isoldei și de părul ei de aur, se hotărîse s-o ia de soție. Și l-a trimis chiar pe Tristan s-o pețenească. Tristan a fost nevoit să plece. Cu inima afîșiată l-a văzut Isolda pe Tristan hașpoi în

plumă. Spada fusese otrăvită. Trupul îi putea de vin. Tristan a cerut să fie urcat pe o plută și numai cu harfa de aur în mînă, să fie lăsat pradă valurilor. De cîntecul lui s-au îndrăgostit însă zînelor mării. Ele au împins plută pînă în Irlanda. Aici trăia fiica regelui, Isolda, cea cu păr de aur. Ea cunoștea leacuri tainice și l-a lecut pe Tristan. În timpul cît l-a lecut s-a îndrăgostit însă de el. Numai că Tristan a trebuit să părăsească Irlanda, la rugămintea Isoldei de teamă să nu se afle că el îl răpusesse pe Morholt.

Poetii povesteau mai departe cum regele Marc, unchiul viteazului Tristan, aflînd de frumusețea Isoldei și de părul ei de aur, se hotărîse s-o ia de soție. Și l-a trimis chiar pe Tristan s-o pețenească. Tristan a fost nevoit să plece. Cu inima afîșiată l-a văzut Isolda pe Tristan hașpoi în

plumă. Spada fusese otrăvită. Trupul îi putea de vin. Tristan a cerut să fie urcat pe o plută și numai cu harfa de aur în mînă, să fie lăsat pradă valurilor. De cîntecul lui s-au îndrăgostit însă zînelor mării. Ele au împins plută pînă în Irlanda. Aici trăia fiica regelui, Isolda, cea cu păr de aur. Ea cunoștea leacuri tainice și l-a lecut pe Tristan. În timpul cît l-a lecut s-a îndrăgostit însă de el. Numai că Tristan a trebuit să părăsească Irlanda, la rugămintea Isoldei de teamă să nu se afle că el îl răpusesse pe Morholt.

Poetii povesteau mai departe cum regele Marc, unchiul viteazului Tristan, aflînd de frumusețea Isoldei și de părul ei de aur, se hotărîse s-o ia de soție. Și l-a trimis chiar pe Tristan s-o pețenească. Tristan a fost nevoit să plece. Cu inima afîșiată l-a văzut Isolda pe Tristan hașpoi în

plumă. Spada fusese otrăvită. Trupul îi putea de vin. Tristan a cerut să fie urcat pe o plută și numai cu harfa de aur în mînă, să fie lăsat pradă valurilor. De cîntecul lui s-au îndrăgostit însă zînelor mării. Ele au împins plută pînă în Irlanda. Aici trăia fiica regelui, Isolda, cea cu păr de aur. Ea cunoștea leacuri tainice și l-a lecut pe Tristan. În timpul cît l-a lecut s-a îndrăgostit însă de el. Numai că Tristan a trebuit să părăsească Irlanda, la rugămintea Isoldei de teamă să nu se afle că el îl răpusesse pe Morholt.

Poetii povesteau mai departe cum regele Marc, unchiul viteazului Tristan, aflînd de frumusețea Isoldei și de părul ei de aur, se hotărîse s-o ia de soție. Și l-a trimis chiar pe Tristan s-o pețenească. Tristan a fost nevoit să plece. Cu inima afîșiată l-a văzut Isolda pe Tristan hașpoi în

plumă. Spada fusese otrăvită. Trupul îi putea de vin. Tristan a cerut să fie urcat pe o plută și numai cu harfa de aur în mînă, să fie lăsat pradă valurilor. De cîntecul lui s-au îndrăgostit însă zînelor mării. Ele au împins plută pînă în Irlanda. Aici trăia fiica regelui, Isolda, cea cu păr de aur. Ea cunoștea leacuri tainice și l-a lecut pe Tristan. În timpul cît l-a lecut s-a îndrăgostit însă de el. Numai că Tristan a trebuit să părăsească Irlanda, la rugămintea Isoldei de teamă să nu se afle că el îl răpusesse pe Morholt.

bun prieten al său, Kaherdin, s-o vetească pe Isolda.

— Dacă vii cu Isolda, pune la catargul corăbiei o pînă albă dacă nu a neagră, l-a rugat el pe Kaherdin la plecare.

Kaherdin a vestit-o pe Isolda iar Isolda auzind s-a ridicat albă din jilț, grăind către Marc.

— Ți-am fost supusă, întotdeauna, și cînd mi-ai zdrobit inima, așa cum cerea obiceiul de la curte. Acum însă vreau să plec să-ți spun lui Tristan „bun rămas”. El m-a adus în țara asta. Și pentru tine s-a luptat tu, care l-ai smuls bucuria și l-ai împins mereu spre moarte... Și mă voi duce, rege Marc, să-ți alin ultima clipă, de te înviești tu, sau de nu.

Marc a înțeles că orice crimă își are marginile ei și a încuviințat Isoldei să plece spre Tristan.

Din greșală și poate sub emoția soției, apropiindu-se de Bretania, Kaherdin a înălțat zăria largă către Cornwall. Și-așa, văzînd-o pe Tristan, Isolda a sărit grăbită și a fugit spre castel.

Tristan dormea însă somnul cel lung, lângă fereastra mică, de unde se putea privi zăria largă către Cornwall. Și-așa, văzînd-o pe Tristan, Isolda s-a simțit lovită în inimă ca de un cuțit.

— Tristan, a mai șoptit. Așteaptă-mă, scese și eu.

S-a prăbușit pe lepezi și a murit.

Barzii cîntau că după moartea ei au fost duși în Cornwall și înmormîntați alături. Isolda intr-o raclă de smarald, iar Tristan în altă raclă dintr-o agăță sclopitoare. Și într-o altă legendă se mai spune că în noaptea cînd i-au îngropat în răsărit din racla de agăță un trandafir, care a crescut și a îmbrățișat racla verzele de smarald. Marc a cerut să se rețeze trandafirul. Dar în cealaltă dimineață trandafirul crescuse și mai mare. Degeaba îl tăiau căci noaptea creștea la loc și învăluia lăcașul somnului Isoldei.

În acest chip se isprăvea cîntarea poeziei prin care barzii de odinioară cîntau dreptul femeii de a iubi și a-și împlini iubirea după simțirea ei, nu după vreața regelor pe atunci atotputernici.

AL. MITRU

MARILE POEME ALE LUMII (XII)

Irlanda, pețind-o pentru regele Marc.

La plecare, mama Isoldei, dăduse unele slujnice de credință o băutură fermecată, ca să o împartă Isoldei și regelui Marc în ceasul cînd se vor vedea. Băutura aceasta i-a rănit pe cei doi soți pînă la moartea. Din greșală, pe punctul corăbiei, șajnica a dat-o lui Tristan și Isoldei. Dragostea i-a legat într-un lanț ce nu mai putea fi rupt de nici o forță omenească.

Întâi ajunși la țărîm. Aici era însuși regele Marc, rîzînd fericit, văzînd-o pe blonda Isolda atât de dulce, de gingașă, de fermecătoare. El a luat-o pe Isolda către castel. Tristan rămas la țărîm, plîngea gîndindu-se la părul ei de aur și îi venea să apuce spada și să se avînte după Marc. Dar legea îl țîntuia locului, erau mai puternice decît pornirea lui nebură.

De atunci înainte, Tristan — cîntau poezii — și-a petrecut timpul mai mult în războaie, scutit de ea și va găsi pe undeva moartea. Dar moartea îl ocolea întotdeauna. Mihirnea lui era tot mai adîncă. Odată însă a fost rănit într-o bătălie de o armă otrăvită. Unii poezii cîntau că arma ar fi fost otrăvită de însuși Marc mîniat că Isolda nu-l putea uita pe frumosul Tristan, de care el o despărțise. Aduș pe scut, Tristan a cerut să fie urcat în turnul unui castel din Bretania și a trimis pe cel mai

credincios, ar fi făcut acest lucru. Tristan a zărit pînă neagră ochii și s-a încetșat, inima lui i s-a oprit să bată.

Corabia sosind la țărîm, Isolda a sărit grăbită și a fugit spre castel.

Tristan dormea însă somnul cel lung, lângă fereastra mică, de unde se putea privi zăria largă către Cornwall. Și-așa, văzînd-o pe Tristan, Isolda s-a simțit lovită în inimă ca de un cuțit.

— Tristan, a mai șoptit. Așteaptă-mă, scese și eu.

S-a prăbușit pe lepezi și a murit.

Barzii cîntau că după moartea ei au fost duși în Cornwall și înmormîntați alături. Isolda intr-o raclă de smarald, iar Tristan în altă raclă dintr-o agăță sclopitoare. Și într-o altă legendă se mai spune că în noaptea cînd i-au îngropat în răsărit din racla de agăță un trandafir, care a crescut și a îmbrățișat racla verzele de smarald. Marc a cerut să se rețeze trandafirul. Dar în cealaltă dimineață trandafirul crescuse și mai mare. Degeaba îl tăiau căci noaptea creștea la loc și învăluia lăcașul somnului Isoldei.

În acest chip se isprăvea cîntarea poeziei prin care barzii de odinioară cîntau dreptul femeii de a iubi și a-și împlini iubirea după simțirea ei, nu după vreața regelor pe atunci atotputernici.

AL. MITRU

Folosirea elicopterelor la construirea unei autostrăzi

Pe șantierul viitoarei autostrăzi dintre Berlin și Rostock se folosesc elicopterele pentru efectuarea dintr-un punct în altul a materialelor de construcție. Construcția este în curs de desfășurare.

lungime totală de 270 km. și va contribui la îmbunătățirea traficului între nord și sud al R.G., unde se află unul din cele mai importante porturi maritime Rostock și centralul Berlin.

Construcția acestei autostrăzi reprezintă unul din cele mai importante proiecte de construcție rutiere din anii septenaliului. Jarițe obiective ca autostrada va avea o

de alimentare cu benzină și hoteluri. Proiectul prevede și construirea cîtorva poduri mari ca, de pildă podul din apropierea de Hennigsdorff cu o lungime de aproape 700 metri, care va traversa canalul, linii ferate și două șosele.

Un urs de Himalaia, născut în grădina zoologică de la Opale (R. P. Polonă) Foto: C.A.F.-VARȘOVIA

„Călăuza spre sud”

Acul magnetic ce oscilează neobosit pe mîciul cadran, indicîndu-ne invariabil nordul — nu face parte neapărat doar din instrumentul de strictă specialitate al marinarului, a viatorului sau al unei alte profesii. Cine nu cunoaște busola? Cine n-a avut prilejul să apeleze la serviciile ei atunci cînd avîntîndu-se pe nesimțite pe panglica sperșutoare a unei cărări neumblate din pădure, ori pe munții a pierdut coordonatele?

Che sînt invențiile acestor minunat instrument? Iată o întrebare la care istoria științei a dat un răspuns sigur.

Primul exemplar al acestui prețios instrument numără sute și sute de ani făcînd parte din tezaurul marilor descoperiri ce s-au nîscut pe țărmurile vechii Chine. Între-adevăr încă în tratatul filosofic „Guan-tzi” (apărut aproximativ în secolele IV-III î.e.n.) se găsește consemnat faptul că vechii chinezi cunoșteau proprietatea magnetică de-a atrage fierul. Cunoșcînd această proprietate a magnetitei ei au descoperit și faptul că acest mineral se poate orienta spre poli și au folosit această calitate pentru orientările geografice. Iată pe scurt „actul de naștere” al busolei care este amintită în cărțile străvechi sub denumirea de „Sinnan” ceea ce în limba română s-ar traduce prin „Călăuza spre sud”.

Primul prototip de busolă magnetică din lume a apărut atunci cînd vechii chinezi au intrat în perioada fierului. Așa cum ne spune Mao Tse Tung autorul lucrării „Acesta au fost inventate în China”, această busolă din magnetită brută (care se prelucra cu multă greutate) a avut forma unui polonic cu o mîner subțire. Partea convexă a polonicului avea forma unei bile foarte atenu sferice. Acest „polonic” era așezat cu partea sa bombată pe o masă bine netezită, astfel încît minierul nu atînga suprafața presi, iar „polonicul” se putea rotîți ușor în jurul axei sale. Cărțile vechi mai arătau că acest polonic era sprijinit pe o placă de cupru sau lemn pe care erau desenate, pentru indicarea țărilor din lume semnele zodiacale corespunzătoare împărțirilor (gradelor) busolei.

Cum era folosit acest strămoș al busolei moderne? Lovind minierul, se impunea polonicului o mișcare de rotație după care minierul ajungea în stare de repaos iar „călăuza spre sud” — (întind locul acului magnetic — indica un principal punct cardinal.

Un nou și important pas pe drumul perfecționării busolei se face în secolul XI. Oamenii au observat că fierul freacă de magnetită căpăta el însuși forță de atracție. În acest fel în China în secolul al XI-lea odată cu descoperirea magnetismului artificial, se confecționază pentru prima oară în lume un se de busolă din fier magnetizat.

Merci, a fi menționată și faptul că în aceeași perioadă savantul Sen Gao făcînd diferite experiențe cu magnetită, atrage atenția asupra faptului că acul busolei nu indică sudul în mod absolut, ci cu o oarecare deviere.

Prima relație despre folosirea busolei în navigația maritimă apare într-o lucrare scrisă în anul 1119 de către Cijiu. În care reproduce amănunțit tabloul său în legătură cu faptul că la Canton-port de mare importanță economică — pe vremea cu o vîrșă de război, unele vase care plecau din port spre cele mai îndepărtate țări ajungînd pînă în țărmurile Africii răsăritice își orientau drumul cu ajutorul busolei. Astfel în secolul al XII-lea au cunoscut țările arabe „călăuza spre sud” a chinezilor iar mai tîrziu prin intermediul lor — vechia busolă a ajuns în Europa.

Alături de arta țîntării, praful de pușcă, țesăturile de mătase, importante descoperiri în domeniul matematicii teoretice, mecanicii și astronomiei, chimiei, metalurgiei hidrotehnicii și arhitecturii busola reprezintă una din marile creații științifice ale omenirii ce se datorase geniului creator al poporului chinez.

TR. POTERAȘ

Un aparat pentru descoperirea bancurilor de pești

Un colecționar de profesori și studenți din Facultatea de fizico-matematică a Universității „Kim Ir Sen” din Phenian au construit un aparat pentru descoperirea bancurilor de pești.

Cu ajutorul unor puternice unde ultrasonice aparatul înregistrează cu precizie locul unde se află bancurile de pești, dînd totodată o imagine a reliefului fundului mării la o adîncime de pînă la 500 de metri.

Aparatul asigură securitatea navigației și stabilește deplasarea bancurilor de pește. Recent colecționar de profesori și studenți au experimentat im. preună cu pescarii noul aparat în golful Enghman din provincia Hamghenul de sud. Experimentele au arătat că aparatul funcționează bine și că poate fi folosit cu succes la pescuit. În prezent se lucrează la perfecționarea aparatului.

Medicina și geografia

Medicina și geografia! La prima vedere nu ar exista nici o legătură între aceste două științe. Și totuși, la o examinare mai atentă, ies la iveală raporturi dintre cele mai intime. Să ne gîndim astfel, că „îmbolnăvirea” nu este de cele mai multe ori un fenomen izolat. Bolile au de obicei conștințe sociale care depășesc cu mult cadrul cazului respectiv. La rîndul său, mediul social și geografic, modul de viață al diferitelor grupuri de oameni generează anumite maladii.

De aceea, medicina a apelat la ajutorul geografiei pentru a întocmi hărți și diagrame care să arate interdependența dintre maladii și mediul înconjurător în care trăiesc bolnavii.

Ideea nu este deosebit nouă. Hipocraț marele medic grec, „părintele medicinei” a expus încă acum 2500 de ani o concepție embrionară cu privire la relația dintre geografie și medicină. Totuși, medicina geografică nu devine o știință decît în zi-

lele noastre. Aportul savanților din diferite țări a fost hotărîtor în formarea acestei noi ramuri a medicinei.

Încă spre sfîrșitul secolului trecut, marele om de știință rus V. I. Vernadski a inițiat studiul geochimic și biogeochimic, a creat teoria generală despre biosferă, hidroferă și atmosferă și a demonstrat influența pe care o au acestea asupra substanței vii animale și vegetale.

Acad. A. P. Vinogradov (1938) a continuat lucrările lui Vernadski, descriind zone naturale speciale al căror sol și apă influențează apariția unor maladii. În sfîrșit, conferințele internaționale din ultimii ani au pus bazele medicinei geografice. Lucrările acestor conferințe prezintă un mare interes științific prin precizarea unor „panorame patologice” care dau soluția luptei împotriva bolilor caracteristice diferitelor regiuni ale globului. Un exemplu tipic de patologie geografică îl constituie caria den-

țară. Această boală răspîndită, de care suferă importante grupuri de oameni se produce în mod cert în legătură cu lipsa fluorului din apa de băut. În apele unde concentrația acestui element chimic scade sub 0,5 mg la litru crește procentul cariilor dentare în rîndul populației. Cerve, tătorul sovietic R. D. Gabovici a arătat că dacă se compensează lipsa de fluor pe cale artificială, caria dentară scade pînă la 75 la sută.

Tot astfel, un exces de fluor produce o boală de dinți cunoscută sub numele de fluoroză sau maladia „dinților galbeni”. Pînă în prezent a fost semnalată în multe locuri ale globului pămîntesc și a fost reproducă experiențele la animale.

Apel de băut poate influența și apariția unei boli de rinichi foarte cunoscută: litiaza renală (pietre la rinichi). Depunerea de „nisip” în căile renale superioare se face mai

Ce înseamnă pentru tine activitatea în U. T. M. ?

De obicei, când vrem să cunoaştem efectul educativ al unei sarcini de organizaţie ne adresăm secretarilor ori membrilor birourilor U. T. M. şi-i rugăm să ne relateze cum au contribuit acestea la ridicarea nivelului muncii unuia temist. La activizarea sa, şi aflăm lucruri interesante. De data aceasta am procedat însă altfel. I-am întrebat chiar pe utemişti cum au contribuit sarcinile încredinţate, munca pentru îndeplinirea acestora, la maturizarea lor politică, la lărgirea orizontului lor, în general la educarea lor comunistă. Au răspuns utemiştii din organizaţia de bază nr. 6 de la Uzina „Grigore Preoteasa”.

— Chiar la două săptămâni după venirea în uzină am devenit „cunoscut” tuturor muncitorilor din sector prin intermediul gazetei satirice „Ghimpele” — începuse să povestească utemiştii Marian Tănăsescu. Mă uitam şi eu la portretul afişat şi nu-mi venea să cred că eu sint într-adevăr. De acolo mă privea un tinăr ciuful şi fistucă în bărcă care refuza cu aroganţă invitaţia la o acţiune a organizaţiei de bază U. T. M. Săteasă în faţa gazetei de perete şi mă gândeam că utemiştii — după ce vor face bă — nici nu se vor mai uita la mine.

Au trecut de atunci cîteva ani. Acum sint membru al biroului U. T. M. din sector, elev în clasa a IX-a la liceul seral şi... n-are rost să fac pe modestul, un bun muncitor în producţie. Cum s-au petrecut aceste schimbări? Trebuie să spun că gindurile mele din faţa gazetei de perete nu s-au adevărat în întregime. Haz au făcut atunci finierii pe scoafala mea şi pe bună dreptate. Dar nu m-au lăsat să trăiesc după capul meu.

La început membrul biroului m-am antrenat în activitatea sportivă — pentru că îmi plăcea sportul. Apoi m-am antrenat şi în munca de conducere a brigăzilor utemiste. Iar când am fost ales în birou, utemiştii mi-au explicat că acum va trebui să răspund — alături de ceilalţi membri ai biroului — de întreaga muncă a organizaţiei noastre de bază, chiar dacă voi avea în principiu răspunderea unei singure laturi. A trebuit să lupt cu mine însumi, să-mi corlez multe comportări, să-mi dezvolt deprinderi organizatorice, să văd în perspectivă munca noastră, să învăţ să-i conving pe alţii de necesitatea îndeplinirii unei sarcini. Fina acum nu mi-am pus nici odată întrebarea ce întruire au avut asupra mea sarcinile politice încredinţate. Mai curînd mi-am pus întrebarea cum să fac să le îndeplinesc mai bine. Dar dacă stau şi mă gândesc, cu ajutorul lor eu am devenit cel de azi...

Pentru completarea acestui autoportret ar trebui adăugat că organizaţia lor este fructuoasă pe uzină în activitatea sportivă (găb, tenis de masă, fotbal etc.), iar cu privire la

munca patriotică s-ar putea scrie separat un reportaj despre entuziasmul cu care au muncit şi muncesc băleji şi fetele de aici.

— Sarcina încredinţată de organizaţia U. T. M. de a conduce brigada de producţie din secţia noastră — spunea utemiştii Constantin Dumitrescu — m-a jucat să-mi îmbogăţesc foarte mult cunoştinţele profesionale. Încă din şcoală mă plăcut meseria, şi acest lucru precum şi obligaţiile ce-mi reveneau ca responsabilă de brigada m-au făcut să mă interesez nu numai de operaţia pe care o aveam eu de executat, ci de toate operaţiile necesare asamblării aparatelor de măsurat care nu mai pre-

Răspund utemiştii de la Uzina „Grigore Preoteasa”

zintă acum nici un fel de secrete pentru mine. De asemenea, conducerea brigăzii m-a dezvoltat foarte mult spiritul de observaţie, dorinţa de a-i ajuta şi pe ceilalţi colegi de muncă să-şi îndeplinească la timp şi în bune condiţii sarcinile profesionale. Evident că toate acestea au dus la maturizarea mea, la creşterea spiritului meu de răspundere în muncă.

— În cele câteva luni de cînd răspund de biblioteca volantă din sector numărul cititorilor a crescut la 100. Vă daţi seama? Şi munca mea a contribuit la aceasta.

— Şi Nedelea Olteanu mă privea cu însoţire. Intr-adevăr e un lucru de care trebuie să fiu sigur. Pentru că atunci când a început să lucreze în sector Nedelea nu se remarcă prin nimic. Işi vedea liniştit de treabă, participa la reţine şi aşii. Membrii biroului se întrebau ce sarcină să-l dea, astfel încît îndeplinească, de fapt, sarcinile de încredinţare, să-şi devină mai dinamic, să fie interesat de viaţa colectivului. Emilia Gross, o fostă colegă — membră în birou U. T. M. — şi-a amintit că este o pasionată cititoare. Aşa a ajuns Nedelea responsabilă bibliotecii volante. Putea sta în continuare liniştit, aşteptînd să vină muncitorii — finierii şi virsinerii — să-i ceară diferite cărţi. Dar ea n-a aşteptat.

A început să facă investigaţii pentru a afla ce cărţi le plac tinerilor ei de muncă, a înfălişit şi din acele care încă nu-şi făcuseră din cărţi prietenii şi s-a pus pe treabă. Ştie cum îl plac cărţile de ştiinţă popularizată şi cine are nevoie de cărţi tehnice, cine preferă cărţi de aventuri şi pe cine să anunţe că a apărut un nou roman. Chiar şi lectura ei a devenit mai largă, iar cit priveşte timiditatea şi rezerva ei de la început, nici nu mai merită să amintim. Nedelea Olteanu este o utemiştă activă, pe care o înfălişim la toate acţiunile organizaţiei.

Cornel Alexandru este responsabilul postului utemist de control din sectorul lor.

— Ce-a însemnat pentru mine această sarcină de organizaţie? — a reluat acesta întrebarea. În primul rînd m-a obligat să muncesc astfel încît să nu intru niciodată în conflict cu... postul utemist de control. Şi nu-puţin lucru, fiindcă postul nostru are ochii ageri şi vede imediat neglijenţa, nepăsarea. Apoi mi-a adus neamurate satisfacţii profesionale. Încă din şcoală mă plăcut meseria, şi acest lucru precum şi obligaţiile ce-mi reveneau ca responsabilă de brigada m-au făcut să mă interesez nu numai de operaţia pe care o aveam eu de executat, ci de toate operaţiile necesare asamblării aparatelor de măsurat care nu mai pre-

zintă acum nici un fel de secrete pentru mine. De asemenea, conducerea brigăzii m-a dezvoltat foarte mult spiritul de observaţie, dorinţa de a-i ajuta şi pe ceilalţi colegi de muncă să-şi îndeplinească la timp şi în bune condiţii sarcinile profesionale. Evident că toate acestea au dus la maturizarea mea, la creşterea spiritului meu de răspundere în muncă.

— În cele câteva luni de cînd răspund de biblioteca volantă din sector numărul cititorilor a crescut la 100. Vă daţi seama? Şi munca mea a contribuit la aceasta.

— Şi Nedelea Olteanu mă privea cu însoţire. Intr-adevăr e un lucru de care trebuie să fiu sigur. Pentru că atunci când a început să lucreze în sector Nedelea nu se remarcă prin nimic. Işi vedea liniştit de treabă, participa la reţine şi aşii. Membrii biroului se întrebau ce sarcină să-l dea, astfel încît îndeplinească, de fapt, sarcinile de încredinţare, să-şi devină mai dinamic, să fie interesat de viaţa colectivului. Emilia Gross, o fostă colegă — membră în birou U. T. M. — şi-a amintit că este o pasionată cititoare. Aşa a ajuns Nedelea responsabilă bibliotecii volante. Putea sta în continuare liniştit, aşteptînd să vină muncitorii — finierii şi virsinerii — să-i ceară diferite cărţi. Dar ea n-a aşteptat.

Cornel Alexandru este responsabilul postului utemist de control din sectorul lor.

La Mangalia, în vara aceasta, a fost dată în folosinţă o casă sanatorială. Foto: N. VASILE

Adunări consacrate Zilei minerului

În exploatarea minieră din Valea Jiului şi din celelalte bazine miniere ale ţării s-a sărbătorit simbolic, într-un cadru festiv, împlinirea a 31 de ani de la eroicele lupte ale minerilor de la Lupeni, şi Ziua minerului.

În cadrul adunărilor care au avut loc cu acest prilej au luat cuvîntul activiştii de partid şi de stat, conducătorii de exploatare minieră, mineri fruntaşi, care au evocat condiţiile grele de muncă şi de viaţă ale minerilor în timpul regimului burghez-moşieresc, subliniind importanţa şi semnificaţia evenimentelor din august 1929, de la Lupeni. Vorbitorii au arătat, de asemenea, condiţiile bune de muncă şi de viaţă asigurate astăzi minerilor prin grija partidului şi guvernului, faptele de muncă prin care minerii contribuie la construirea socialismului în patria noastră.

Adunări consacrate acestui eveniment au avut loc în to-

ate localităţile miniere din Valea Jiului — la Petritu, Aninoasa, Urziceni, Vulcan, Lozna etc.

La Monumentul Eroilor Minerilor din Lupeni, care în august 1929 au căzut răpuşi de gloanţele regimului burghez-moşieresc, a avut loc simbolic solemnitatea depunerii de coroane de flori. Numeroşi mineri şi tehnicieni, precum şi delegaţii întreprinderilor şi instituţiilor prezente la această solemnitate au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor de la Lupeni.

Cu mult entuziasm a fost sărbătorită Ziua minerului şi la Comăneşti, Doiceşti, Pescăreasa, Telic şi Ghelari, la exploatarea minieră din regiunile Timişoara, Cluj, Baia Mare, Suceava, Craiova.

La Ministerul Industriei Grele a avut loc de asemenea o adunare consacrată „Zilei Minerului”.

După festivităţi au urmat frumoase programe artistice prezentate de formaţii locale de artiştii amatori.

(Agerpres)

Pentru buna desfăşurare a muncilor agricole de vară

Recomandările Ministerului Agriculturii

În prezent secerişul cerealelor poate fi considerat încheiat în întreaga ţară, cu excepţia raioanelor din zonele submontane, precum şi a unor suprafeţe însumînd cîteva mii de hectare în regiunile Cluj, Suceava, Stalin şi în Regiunea Autonomă Maghiară.

Mai devotiv s-au desfăşurat lucrările de treieris. În cursul ultimei perioade s-a treierat recolta de grâu şi secară numai de pe circa 435.000 ha, viteza zilnică nefiind îndeplinită decît în proporţie de aproximativ 48 la sută faţă de capacitatea utilajului existent. Decalaj mare între seceriş şi treieris continuă să se menţină mai ales în regiunile Piteşti, Oradea şi Iaşi. În Regiunea Autonomă Maghiară şi în regiunile Cluj şi Stalin, practic se poate socoti că treieratul cu batozele încă nu a început. Sub posibilităţi s-a lucrat şi în regiunile Suceava şi Hunedoara.

O lucrare de o deosebită importanţă care contribuie la sporirea recoltelor viitoare este arătura adîncă de vară. Deşi în acest an au fost conduse în favoarea executării arăturilor, realizările sînt totuşi nesatisfăcătoare.

În regiunile din sud şi vest unde în urma terminării recoltatului păsozelor s-au eliberat un număr important de tractoare nu numai că nu s-a folosit schimbul II, potrivit indicaţiilor Ministerului Agricul-

culturii, dar nu s-a utilizat nici întreaga capacitate de lucru în timpul zilei. Graficul zilnic nu s-a respectat.

Experienţa unor numeroase unităţi agricole de stat şi cooperatiste arată că fiecare zi de întîrziere a arăturilor poate contribui la diminuarea recoltelor în anul care vine.

Iată de ce este necesar să se ia toate măsurile pentru ca în timpul cel mai scurt să se realizeze integral sarcinile prevăzute în această vară.

Concomitent trebuie să se intensifice acţiunea de fertilizare a solului, prin încorporarea unor cantităţi de mai mari de îngrăşăminte chimice şi organice.

Tot în cursul ultimei săptămîni au început recoltatul sfeclii de zahăr şi campania de însoţire a porumbului. În legătură cu recoltatul sfeclii Ministerul Agriculturii recomandă unităţilor agricole de stat şi cooperatiste să facă această lucrare pe suprafeţele cu culturile avansate în vegetaţie, unde plantele ating o greutate şi un procent de zahăr corespunzător.

În ce priveşte porumbul pentru siloz trebuie să se controleze permanent lanurile, în vederea stabilirii celui mai potrivit timp pentru recoltare. Considerînd terminate lucrările pregătute, în săptămîna care urmează în regiunile sudice trebuie să se înceapă masiv recoltările şi însoţirea porumbului.

Sînt altele dovezi că minerii au astăzi o viaţă plină de bucurii, încît numai însirirea cîtorva este concidentă, deosebit de grăitoare. În Lupeni s-au construit în anul acesta peste 1.000 de apartamente şi 5 cămine cu peste 200 de camere unde sînt găzduiţi tinerii.

În Lupeni există un club al minerilor, unde se joacă şah, tenis de masă, biliard; unde cine vrea poate să citească o carte sau să exerseze la un instrument muzical; unde în afară de alte cercuri artistice, cu o activitate bogată, cercul de artă plastică este unic în ţară.

Minerii pasionaţi pitezează din propria lor muncă şi viaţă. Nu e oare acesta un fapt cu profunde semnificaţii? Clubul minerilor este o adevărată universitate populară. Pe străzile Lupenilor circulă sute de motociclete: sînt ale minerilor. Ultimul cerc şi-a cumpărat un „I.J.” de 350 cm. este Musta Alexandru, responsabilul unei brigăzi de tineret. „Mere ca ceasu”, se laudă stăpînului. Musta şi-a făcut şi o casă. Două dormitoare, sufragerie, cămară, hol.

Dar parcă e singurul care se bucură de atîta fericire? Aşa sînt cu sutele, cu miile, în Valea Jiului.

Aşa trăiesc minerii din Valea Jiului în zilele noastre.

Mă copleşesc atîtea fapte, atîtea noutăţi pe care le aflu, din viaţa şi munca minerilor din bătrînul Lupeni. Cu cîteva seri înainte participasem la

Ziua Marinei R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

în bazele militare şi organizarea actelor de provocare împotriva Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste. De aceea partidul şi guvernul sînt trează vigilenţa poporului, iau măsuri pentru întărirea continuă a capacităţii de apărare a ţării, acordă cea mai mare grijă Forţelor Armate ale R.P.R., pregătirii lor militare şi politice, instruirii lor cu tot ce le este necesar pentru ca, alături de forţele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varşovia, să-şi poată îndeplini cu elocvenţă misiunea încredinţată — apărarea păcii, a independenţei patriei şi cuceririi lor revoluţionare ale osmenilor muncii.

Forţele maritime militare, parte componentă a armatei noastre populare le revine nobila misiune de a apăra apele teritoriale şi litoralul Republicii noastre dragi. Adine pătrînuşi de însemnătate acestei misiuni, marinarilor militari, îndrumaţi de comandanţi şi locuitori politici şi mobilizaţi de organizaţiile de partid şi U. T. M. muncesc cu elan pentru perfecţionarea pregătirii lor de luptă şi politice, pentru însoţirea şi minuirea la perfecţie a armamentului şi tehnicii de luptă din înzestrare, pentru întărirea ordinii şi disciplinei militare.

Marinarilor noştri se mîndresc cu frumoasele tradiţii revoluţionare şi de luptă al căror păstrător şi continuator sînt. În perioada primului război mondial, marinarilor militari, conduşi de comitetele revoluţionare formate de grupurile comuniste, s-au alăturat muncitorii şi ţăranii ridică la luptă împotriva regimului burghez-moşieresc din ţară. Refuzînd să participe la intervenţia antisovietică ei s-au răscoală alăturîndu-se luptei duse de puterea sovietică împotriva contrarevoluţiei şi a intervenţionismului. În timpul insurjecţiei armate din august 1944 şi al războiului antihitlerist marinarilor militari, răspînzînd ca şi ceilalţi militari ai armatei noastre, chemării Partidului Comunist Român s-au alăturat forţelor patriotice populare şi au întors armele împotriva fasciştilor coteropitori. În condiţiile ofensivei victorioase a glorioasei armate sovietice, pe teritoriul ţării noastre, împreună cu ceilalţi militari ai armatei romine şi cu formaţiunile de luptă patriotică, ma-

rinarii militari au luptat eroic pentru mînerirea şi capturarea fasciştilor din interiorul ţării. Coi la cot cu unităţile de marină sovietică, marinarilor militari şi civili romini au participat apoi la demnarea Dunării şi asigurarea transporturilor destinate frontului.

În anii regimului democratic, popular pe baza succesorilor obţinuţi în industrializarea socialistă a ţării şi ajutorului Uniunii Sovietice partidul şi guvernul au înzestrat flota noastră militară cu armament şi tehnică de luptă corespunzătoare cerinţelor, au creat marinarilor militari condiţii optime de instruire şi educaţie.

Răspînzînd încrederei şi grijii părinteşti a partidului, guvernului şi poporului muncitor, marinarilor militari, în faţa cu comunistii, îşi intensifică eforturile la îndeplinirea planului pregătirii de luptă, politice şi marinareşti cu rezultate bune şi foarte bune. Pentru succese deosebite în muncă, mulţi marinarilor militari au fost distinsii cu ordine şi medalii ale R.P.R., sau au primit „Diploma de onoare” a C.C. al U. T. M. Numărul militarilor şi subunităţilor de frunte de nave militare este în continuă creştere. În semn de înaltă preţuire, astăzi, echipajul unuia din navele frunţoase ale marinei noastre militare va primi „Steagul Roşu” al C.C. al U. T. M.

Ţării forţelor maritime militare, ca şi a întregii noastre armate, constă în conducerea lor de către Partidul Muncitoresc Român. Activitatea politică desfăşurată permanent de organele politice, organizaţiile de partid şi organizaţiile utemiste, are ca rezultat creşterea conştiinţei politice a marinarilor militari, întărirea hotărîrii lor ferme, izvorită din dragostea şi devotamentul faţă de partid, guvern şi popor, de a munci cu perseverenţă pentru întărirea neîncetată a capacităţii de luptă a navelor noastre militare.

De Ziua Marinei R.P.R. personalii flotei comerciale, muncitorii, tehnicienii şi inginerii de pe şantierul naval şi din porturi, marinarilor forţelor maritime militare îşi sporesc angajamentul luate în cinstea celei de a XVI-a aniversări a eliberării patriei confirmîndu-şi ferma hotărîre de a munci cu puteri înecite pentru a contribui la înapăunirea măreţelor sarcini puse în faţa lor de către partid şi guvern.

INFORMAȚII

La 8 august, cu prilejul sărbătorii Zilei Solidarității cu lupta de eliberare a popoarelor africane din coloniiile portugheze, Liga romină de prietenie cu popoarele din Asia și Africa a trimis o telegramă Secretariatului Permanent de la Cairo. În telegramă se exprimă simpatia față de lupta anticolonialistă a acestor popoare și convingerea că alături de celelalte popoare africane, popoarele din coloniiile portugheze vor izgoni pe agresorii colonialiști și-și vor dobîndi libertatea și independența națională.

Sîmbătă a plecat în Suedia o delegație a Ministerului Învățămîntului și Culturii pentru a participa la cea de-a 26-a sesiune a Comitetului internațional al asociațiilor de bibliotecari, care va avea loc între 8 și 11 august.

La Timișoara s-a deschis simbolic anul școlar al orașului de lângă Pădurea Verde, denumit Ștrandul tineretului, pentru contribuția mare pe care tinerii din oraș au adus-o la construirea lui. Ștrandul dispune de plajă, cabine cu o capacitate de 2.400 persoane, restaurant și altele. Ceteții din întreprinderile orașului Timișoara au efectuat la această construcție peste 304.500 ore de muncă voluntară.

(Agerpres)

Pe urmele visurilor din copilărie

(Urmare din pag. 1-a)

Vise de copil. Mecanic, marinar pe submarin, actor de cinema, profesor, șofer. Fiecare vis să ajungă ceva.

— Fiu mine... cîntăda, seara, reînălțam la poveștile noastre cu Păi-Franco și Ileana Cosineanu ca să ne închipuim o poveste adevărată ce se va petrece cu noi cînd vom fi mari. Pungam în poavea acea toată fantezia de care era în stare mintea noastră încă necoaptă. Născoceam lucruri și mașini, și orașe de vis. Mașinile acelea le dirijam noi, noi ridicaam peste noapte un oraș, noi eram cei care populam și îndeplineam diferite funcții fantastice în lumea aceea. Povestea noastră, pe care noi n-o credeam născută, se termina întotdeauna cu „și ce crezi că n-o să fie așa? Așa o să fie!”

Anii au trecut... Fiecare și-a urmat drumul lui în viață. Acum, după doisprezece ani, șezînd din nou o noapte în patul copilăriei mele, m-am gîndit la anii de atunci. La viața și la destinele ființării dintre cei care au fost adevărații din molașul trecutului și așezării de mina cădă și pînă-înțeașă a partitului; în paturile acelea și în băncile școlii ca să crească mari, ca să intre în viața oamenilor demni și destoinici, constructori ai socialismului, fii credincioși ai poporului.

Ce s-a întîmplat cu visele, cu năzuințele, cu povestea viitorului nostru?

Laric Gheorghie, băiatul vesel și robust e acum marinar pe un vas de Dunăre.

Pascali Gheorghie a obținut acum diploma de profesor de educație fizică. Mi se pare, el e profesorul din povestea noastră!

Chiracu Sandu, cel care s-a ocupat la 12 ani, grav și neînduplecat, să învețe carte, este acum strungar la fabrica de conserve de pește din Tulcea. Acum o săptămîna a fost primit în partid. Venind în sala de ședințe de lingă mașina lui unde lucrează tăcut, aspru și metodic, Sandu le-a spus comunistilor care l-au primit în partid: „Vă promit că voi căuta cum se cuvine calitatea de membru al partidului”, Comuniș-

tii l-au privit cu căldură și l-au crescut. Tot ce a făcut în viața omul acesta a fost rezultatul unei îndrăziri, asemănătoare celei cu care s-a apucat la 13 ani să scrie carte. El a înțeles de mult că ceea ce i se cere astăzi unui om este să se dăruiește cu totul unui scop constructiv, uti întregii societăți, către care să meargă neabătut.

Tudor Ion e inginer constructor. El înalță clădiri, palate, case multe și frumoase pentru oameni mari și pentru copii. Urmele prieteniei și muncii lui, turnate în siluete de beton și cărămidă, au și rămas cu temelile înfipte în pămîntul socialist al țării, la Gura Băra, la București, la Craiova, la Valtra Dornei.

Cel ce ridică peste noapte clădiri și orașe în povestea copilăriei noastre se ține acum de cuvînt.

Dumitru Ion e inginer chimist, a învățat la Moscova. Dumbrăvă e tehnician pe un șantier de construcție în București. Marinică e tractorist, Daneș ofițer, Cotobișă activist de partid.

Și-o urmat fiecare drumul lui în viață. Visele și povestea viitorului nostru iată-le împlinite și poate puțin rămase în urmă. S-a împlinit așa pentru că așa era prevăzut să se întîmple, pentru că în fond tot ce ne dorăm noi a coincide cu năzuința comună și ferbinte a tuturor constructorilor socialismului care și înscrieseră în planurile muncii și vieții lor un viitor mult mai vast și mai grandios. Și noi am fost cuprinși în planurile acelea. Răspînzînd în marele cloac al prefașelor din țară, oamenii al căror destin urma să sfinșească în mizeria erină a străzii, iată-i ocupînd locul cuvenit în viață, întregi în uraga coloană a constructorilor socialismului. Talente, capacități, valori omenești au fost recuperate și aduse la deplină lor strălucire și utilitate datorită atenției și căldurii cu care s-a aplicat partidul asupra noastră, copii rămași o clipă fără orizont atunci după toate ororile războiului. S-a împlinit ceea ce era firesc să se întîmple în anii și în zilele noastre.

Un aspect de la cercul de cusături al căminului cultural din Poeni, raionul Iași. Foto: AGERPRES

„Așa muncim și trăim noi, minerii”

(Urmare din pag. 1-a)

perforatoarelor, ce se însurubă serăsințind îndrîjite, în stralucire, cu străluciri de oțel. Lopele se roteș fără încetare, umplînd craterul care mugește neobosit din mormanul adunat. Cu Sabin nu e chip să intru în vorbă.

Aștept. Urmează o clipă de răgaz. Sabin se apropie de mine. Intrăm direct în vorbă. Aflu că-i venit de undeva dintr-un sătuc moțos din A-puseni.

— Cum ați reușit... — No, d-apoi dacă omu' vrea să-și pună mîntea la treabă, orice poate face. Sectorul 'nostr' are codas. Ne tăt luau tovarășii la rost. Apăi ne-am pus ambiția. Acum să vrem și nu ne mai putem oppri...

În felul lui, mi-a povestit totă istoria. Totul este legat de lupta acestor tineri pentru introducerea metodelor noi de lucru în abataj. Brigada lui a fost prima care a introdus armarea metalică pe sector. N-a fost ușor de loc. A-poi i-au învățat pe alții din alte brigăzi. Sabin este mai tinăr decît frate-său, Ion. Totuși într-o zi, înainte de Congreșul Partidului, Ion s-a dus la Sabin în abataj și i-a vorbit:

— Cum e cu armarea asta metalică, mă frate-miu? — Cum e? Uite așa! Înlocuiești lemnul cu fier.

Nu-i prea ușor. Asta cere mai multă bătaie de cap. Și pricepere, cunoștințe mai multe. E ceva nou. Armarea metalică aduce economii mari. Iese mai ieftin cărbunele și

noi pentru asta luptăm! Doar bine știii...

Cel doi frați stau în blocurile noi muncitorești. Sint vecini! Cîteva zile la rînd Ion Ghioane și cu ceilalți responsabili de brigadă, Sabin Petru s-au lămurit mai întii ei. Apoi au trimis cîte 6-7 oameni în brigada lui Sabin să-nvețe. Acuma toate cele 3 brigăzi fac armatură metalică în abataje. El știu că acest procedeu asigură viteza și siguranța de avansare a fronturilor de lucru... De-acum se cunosc și roadele: s-au economisit în ultimele trei luni 734 m.c. de lemn, ceea ce echivalează cu suma de 105.700 lei.

După ce ies la suprafață încerc să ghicesc tîlcul celor văzute. E un lucru firesc. Am văzut oameni dînd bătălii temerare în adîncuri! Am făcut cunoștință cu tineri care promovă progresul tehnic! Am auzit de adevărate recorduri: brigada condusă de comunistul Huda Mihai, de la înalțări rapide o săvîșită adevărate acte de eroism. Ea deschide drum liber brigăzilor care scot cărbune. Dar cum? În loc de 49 de metri pe lună face 68-69, și mai bine. O combină sovietică, una, o namilă metalică de proporții unui tanc greu, a fost băgată în subteran. Se experimentează. În 8 ore de lucru ea înalțează cit ar lucră 27 de oameni.

Am văzut deci cum muncesc oamenii... Mi-am notat în această călătorie subterană cîteva fapte din munca minerilor.

Lucruri uluitoare poți să afli înă și despre traiul lor.

Sint altele dovezi că minerii au astăzi o viață plină de bucurii, încît numai însirirea cîtorva este concidentă, deosebit de grăitoare. În Lupeni s-au construit în anul acesta peste 1.000 de apartamente și 5 cămine cu peste 200 de camere unde sînt găzduiți tinerii.

În Lupeni există un club al minerilor, unde se joacă şah, tenis de masă, biliard; unde cine vrea poate să citească o carte sau să exerseze la un instrument muzical; unde în afară de alte cercuri artistice, cu o activitate bogată, cercul de artă plastică este unic în țară.

Minerii pasionați pitezează din propria lor muncă și viață. Nu e oare acesta un fapt cu profunde semnificații? Clubul minerilor este o adevărată universitate populară. Pe străzile Lupenilor circulă sute de motociclete: sînt ale minerilor. Ultimul cerc și-a cumpărat un „I.J.” de 350 cm. este Musta Alexandru, responsabilul unei brigăzi de tineret. „Mere ca ceasu”, se laudă stăpînului. Musta și-a făcut și o casă. Două dormitoare, sufragerie, cămară, hol.

Dar parcă e singurul care se bucură de atîta fericire? Așa sînt cu sutele, cu miile, în Valea Jiului.

Așa trăiesc minerii din Valea Jiului în zilele noastre.

Mă copleșesc atîtea fapte, atîtea noutăți pe care le aflu, din viața și munca minerilor din bătrînul Lupeni. Cu cîteva seri înainte participasem la

o întîlnire ce a avut loc la club între tinerii mineri și un veteran al adîncurilor care a apucat vremurile de tristă amintire. Feher Petru, minerul acela bătrîn, care poartă în împlete-i cămărușe atîtea drametice amintiri, a împut o cuvîntare neobșnuită care i-a înfăcșurat nepus pe tineri: viața minerilor din Valea Jiului în trecut și astăzi. A amintit momentul dramatic din timpul grevei din 6 august 1929. A dat și bilanțul înăbușirii prin represalii sîngerose, bestiale, a grevei: 30 de morți, 200 de răniți și, ca urmare... mii de someri. Era pe atunci, Valea Jiului, o vale a plîngerii. Tot ce putea să le ofere burghezia minerilor erau... a-celă rușinoasă „certificată de cerșetori”.

„Știți voi cum se luca atîdată în minele de cărbuni!-parcă-i aud glasul revoltat al povestitorului și-acum. — Găurile de pușcăi le dădeam cu un sfredel de mină, cărbunele îl căram cu roabele sau cu un troc lung din scînduri pe care-l duceam pe umeri. Intu-nericul, praful, ne rodeau nu numai pieptul ci și înima, vîzul, sufletul!”

De atunci și pînă astăzi e un uriaș salt. Un salt care marchează o epocă, o perioadă istorică, la libertate și lumină, la civilizație. Oare toate acestea, condițiile omenești de muncă și de viață, oare faptul că minerii se bucură de toate binefacerile culturii, nu creează ele climatul unei munci entuzias-tate, creatoare și plină de ro-dnicie, acolo în adîncuri?

De peste hotare

Sint necesare măsuri energice pentru a se pune capăt ocupării provinciei Katanga

— Declarația guvernului sovietic —

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 august guvernul sovietic a dat publicității o declarație în legătură cu situația care s-a creat în Republica Congo. În declarație se arată că această situație „este absolut inadmisibilă și nu face decât să submineze prestigiul O.N.U. care a adoptat o hotărâre cu privire la încetarea a presiunii întreprinse împotriva acestei țări”. În declarație se spune că guvernul sovietic apreciază evacuarea „simbolică” a unei părți neînsemnate a trupelor intervenționiste ca o manevră destinată să liniștească și să înșelă opinia publică mondială.

Guvernul U.R.S.S. se subliniază în declarație, considerând că este necesară adoptarea unor măsuri severe și eficiente pentru îndeplinirea grăbnică a hotărârilor Consiliului de Securitate. În acest scop el propune:

- retragerea în termenul cel mai scurt a tuturor trupelor belgiene de pe teritoriul Republicii Congo, fără a se ezita ca în vederea realizării acestui obiectiv să se reorganizeze la orice mijloc de înfruntare;
- dacă nici în viitor actual comandamentul trupelor O.N.U. nu va respecta hotărârile Consiliului de Securitate care îl obligă să acționeze numai cu conștiința guvernului Republicii Congo și să acorde acestuia ajutorul militar necesar pentru înlăturarea acestui comandament și pentru restabilirea ordinii;

Hammarskjöld absolvă de răspundere pe agresori

NEW YORK 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 august, D. Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., a prezentat Consiliului de Securitate cel de-al doilea raport al său cu privire la îndeplinirea rezoluțiilor Consiliului de Securitate din 14 și 22 iulie, în care se cere evacuarea imediată a

Ghana este gata să acorde ajutor armat Congo-ului

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță corespondentul din Accra al agenției Reuter, la 6 august președintele Ghaniei, Kwame Nkrumah, a declarat că este gata să acorde „Republicii Congo ajutorul armat pe care ea îl va solicita”, dacă O.N.U. nu va putea rezolva problema provinciei Katanga.

Consultările dintre miniștrii afacerilor externe ai R. D. G. și R. P. Polone

BERLIN 6 (Agerpres). — La Berlin a fost dat publicității comunicatul cu privire la consultările care au avut loc între 4 și 6 august a.c. la Berlin între Lothar Bolz, ministrul Afacerilor Externe al R.D. Germaniei și Adam Rapacki, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Polone.

În cursul consultărilor a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor situației internaționale și, în special, în legătură cu intensificarea activității militariste și revanșarde din Germania Occidentală. Au avut loc de asemenea consultări în legătură cu problemele actuale legate de lupta pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania și reglementarea problemei Berlinului Occidental.

Tinere fete care fac parte din forțele de milite populară din Cuba făcând instrucție lângă orașul Santa Clara.

Încă un cetățean american a trecut în R. D. G.

BERLIN 6 (Agerpres). — La începutul lui august cetățeanul american Sloboda, funcționar al statului major al serviciului secret american din Republica Federală Germană a cerut autorităților din R.D. Germană să-i acorde dreptul de a se stabili în R.D. Germană. După cum arată agenția A.D.N., Sloboda a declarat că după ce a fost înființat în activitatea provocatoare a serviciului secret american împotriva R.D. Germană și a celorlalți țări din lagărul socialist, exersitățile de pe teritoriul Germaniei Occidentale și al Berlinului Occidental, nu mai vrea să participe la acțiunile criminale ale serviciului secret american.

Autoritățile americane continuă persecutarea doctorului Pauling

NEW YORK 6 (Agerpres). — Subcomisia senatorială pentru problemele securității interne, condusă de cunoscutul rector J. Eastland continuă să-l persecute pe cunoscutul savant și luptător pentru pace american dr. Linus Pauling, laureat al Premiului Nobel. Acum subcomisia s-a cerut să prezinte o listă cu numele oamenilor de știință și cultură care au semnat petiția de protest împotriva experimentelor nucleare. Această petiție semnată de mii de oameni de știință din multe țări ale lumii în ianuarie 1958 a fost prezentată de Pauling la O.N.U. și a cerut de asemenea lui Pauling să prezinte subcomisiei înțelegerea corespondenței în legătură cu petiția.

Dr. Pauling a refuzat să satisfacă pretențiile subcomisiei. La 6 august, el a cerut tribunalului federal să interzică subcomisiei să-i ceară lista semnatarilor petiției.

EROISMUL UNOR MARINARI SOVIETICI

ODESA 6 (August). — TASS transmite: La 6 august a sosit în portul Odesa vaporul din flota petrolieră „Petli”, care mai are încă o tonă de petroliere din Marea Neagră, care la 4 iulie a suferit mari avarii în Marea Mediterană în urma ciocnirii cu petrolierul norvegian „Rondephell”. În urma ciocnirii echipei și-a continuat drumul spre Cuba. Din cauza manevrelor greșite ale navei „Rondephell” cele două petroliere s-au ciocnit datorită cărui fapt s-a izbucnit un incendiu. Marina flotei de mare sovietică care transporta 2.000 tone de petrol, au împiedicat catastrofa și în decurs de 36 ore s-a luptat pentru a salva petrolierul. În același timp, echipajul petrolierului „Petli” a făcut tot posibilul pentru a salva pe colegii lor de pe navele norvegiane care au părăsit bordul acestora.

La Hazarna populația a făcut o primire entuziastă marinarilor sovietici.

Republica Coasta de Fildes — al 20-lea stat independent din Africa

ABIDJAN 6 (Agerpres). — În noaptea de 6 spre 7 august, 101 locuitori de tinere vârsta la Abidjan au fost declarați independenți în Africa, al 20-lea la număr. — Republica Coasta de Fildes. Potrivit hotărârii guvernului Coastei de Fildes sârbătorirea independenței va avea loc între 6 și 8 august.

Republica Coasta de Fildes este situată pe coasta golfului Guinea. Ea are o suprafață de 388.000 km.p. și o populație de 3.088.000 oameni, dintre care 17.000 de europeni. Capitala este orașul Abidjan cu o populație de 125.700 oameni. Coasta de Fildes este unul din statele cele mai dezvoltate din punct de vedere economic ale Africii Occidentale.

În urma succesorilor repurtate

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Nikita Hrușciov a felicitat în numele popoului sovietic și în numele său personal, poporul guvernului și pe primul ministru al Republicii Coasta de Fildes cu prilejul

aproapei proclamării a independenței Republicii Coasta de Fildes.

Unleua Sovietică declară solemn că recunoaște Republica Coasta de Fildes ca stat independent și este gata să stabilească cu ea relații diplomatice și să facă schimb de reprezentanțe diplomatice.

Una din regiunile cele mai binate de șomaj din S.U.A., este aceea a minerilor din Virginia de Vest. În goand după profituri, proprietarii minelor au închis o parte din exploatarea minieră, au concediat zeci de mii de oameni, silindu-i pe cei rămași să muncească în plus, în ritmul epuizant, distrugător, împus astăzi muncitorilor din întreprinderile marilor monopoliuri.

Cum arată acum această regiune atât de înfloritoare, o spune răspicat, și de loc măgulitor pentru „jara belsugului”, corespondenții ziarului burghiez „New York Post”, Fern Marja, într-o suită de reportaje.

„Charleston, Virginia de Vest. — Aceasta se întâmplă în America, acum.

Există copii care flămânzesc. Există copii care suferă din cauza subalimentării.

Există copii care au nevoie de îngrijire medicală, dar nu o capătă.

Există copii care nu frecventează școala sau o părăsesc din cauză că nu au ce minca. Ei n-au nici haine potrivite. Uneori n-au nici măcar șapucul pentru a spăla hainele pe care totuși le posedă.

Acestea se petrec acum în statul Virginia de Vest, S.U.A.”

Acest început al ciclului de reportaje din „New York

„Nu vom permite explozia atomică!”

— Lucrările Conferinței internaționale de la Tokio pentru interzicerea armii nucleare, pentru dezarmare —

TOKIO 6 (Agerpres). — TASS transmite: „Nu! războiului atomic!” „Să distrugem pe totdeauna arma atomică și cu hidrogen!” „Să dăm un răspuns la ceea ce a sosit la Tokio pentru interzicerea armii nucleare și cu hidrogen, pentru dezarmare.”

La 6 august, la ora 8.15, cind s-au împlinit 15 ani de cind prima bombă atomică a explodat pe cerul Hiroșime, 90.000.000 de japoanezi au păstrat un minut de reculegere în memoria victimelor exploziei atomice.

În după-amiaza aceleiași zile la Tokio au început lucrările conferinței internaționale. În Japonia, organizarea conferinței pentru interzicerea armii nucleare a devenit o tradiție.

De data aceasta în Japonia au sosit reprezentanți a 31 de țări. În sala „Taikūkoku” s-au adunat peste 10.000 de oameni. Solemna, ca un jurământ, răsuna cîntecul „Nu vom permite explozia atomică!”. Devenit imnul luptătorilor pentru pace japonezi. Într-o pornire comună delegații își ridică brațele spre cer jurînd să lupte pînă la sfîrșitul războiului pentru salvarea omenirii de război.

La cîntecul Yasui, laureat al premiului internațional Lenin, „Pentru înălțarea păcii între popoare”, unul din inițiatorii mișcării pentru interzicerea armii atomice și cu hidrogen. Această conferință spune el, poate fi denumită „conferința mondială de luptă pentru interzicerea armii nucleare”. Aceasta denumire reflectă hotărârea neclintită a delegațiilor care s-au întrunit aici. Yasui subliniază că an de an mișcarea pentru interzicerea armii nucleare se lărgeste. Cercuții imperialiste din țările capitaliste, conduse de Statele Unite, se străduiesc însă să împiedice această mișcare, să mențină încălțarea în lume.

În continuare Yasui a criticat cu asprime guvernul Japoniei care a încheiat cu Statele Unite un nou tratat militar. El a declarat că lupta pentru pace împotriva acestui tratat militar a luat în Japonia o amploare fără precedent. El a subliniat că lupta tuturor forțelor iubitoare de pace din lume se dezvoltă necontenit: ea va birui toate obstacolele și barierele pe care aliații războiului și colonialiștii le ridică în calea sa.

La tribuna au urcat pe rînd delegații ai R. P. Chineze, Indoneziei, Sudanului și ai altor țări din lume. Ei au vorbit despre trezirea popoarelor din Asia și Africa, despre lupta lor pentru independență, pentru interzicerea armii nucleare.

„Poporul sovietic aprobă și înțelege scopul înalt și umanitar al conferinței dr. În timpurile noastre un război nuclear ar constitui cea mai mare nenorocire pentru popoare și de aceea nu există astăzi o sarcină mai nobilă decît de a menține pacea pe pămînt, de a feri omenirea de primejdia atomică, de a asigura generațiilor viitoare o viață panică” — aceste cuvinte din mesajul adresat conferinței de N. N. Hrușciov, căruia i-a dat citire A. A. Bulgarov, conducătorul delegației sovietice a luptătorilor pentru pace, au fost apuinate cu căldură de întreaga asistență.

Participanții la conferința internațională și soluții de conducătorii organizațiilor democratice din Japonia — de Asanuma, președintele Partidului socialist, și de Noshka, președintele Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia.

Conferința își continuă lucrările.

PE SECURITATE

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 august, la Comitetul Central al P.C.U.S. a fost primită delegația Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania în frunte cu Dolores Ibaruri, președinta partidului, și Santiago Carrillo — secretar general al partidului.

La convorbirea care a avut loc au participat membrii Prezidiului C.C. al P.C.U.S. Mihail Suslov, Otto Kuusinen, secretari ai C.C. al P.C.U.S. și Boris Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S.

HAVANA. — După cum anunță agenția Associated Press, la 5 august guvernul cuban a dat publicității un decret de lege care prevede „măsurile împotriva marilor venituri și pe profiturile excesive ale marilor societăți”.

O victorie a forțelor democratice italiene

ROMA 6 (Agerpres). — Potrivit unor știri din Florența, tribunalul local a hotărît eliberarea tuturor participanților la demonstrațiile antifasciste din luna iulie. Au fost judecați 22 de demonstrații acuzaj de poliție și s-ar fi „împotriviți autorităților” și ar fi comis „violente”.

Presă de stînga salută încheierea procesului de la Florența ca pe o victorie a forțelor democratice.

SAPTĂMINA Belgică

Manevrele colonialiste din Congo

Într-un automobil împodobit cu steagul unui stat-fantomă? Doar hotărîrea Consiliului de Securitate a confirmat întregul caracteristică a Congoului? Ceea ce este cel mai euidat, domnul Bunche — după tratativele de la Elisabethville — a obținut anularea ordinului de intrare a trupelor O.N.U. în Katanga. Dacă ar fi să dăm crezare agențiilor de presă occidentale, reprezentantul O.N.U. era teribil de speriat de amenințările lui Chombe că va opune rezistență crămadă. Dar pînă și „France Presse” vorbea de „slabele mijloace militare de care dispune Chombe”. Atunci? E limpede că avem de a face cu episoadele unei prea puțin abile puneri în scenă.

Alocarea congoleză a încetat de mult să fie o operație pur belgiană. În momentul de față S.U.A. acționează direct cu scopul păstrării pozițiilor colonialiste din Congo și, bine înțeles, ale ocupării acestora spre deplina satisfacție a Wall Streetului și personal a domnului Rockefeller, posesor al unui pachet de 600.000 de acțiuni ale societăților ce exploatează bogățiile Congoului. Nu este deci de mirare că domnul Herter încurajează pe agresorii belgieni și stimulează tendințele separatiste ale ex-crocului Chombe. Iar dl. Bunche prin manevrele sale dă posibilitate colonialiștilor să câștige timp.

Opinia publică își pune multe semne de întrebare în legătură cu activitatea pe care o desfășoară reprezentanții O.N.U. în Congo. Desigur, faptul că marea majoritate sînt americani explică atitudinea lor care contribuie la perpetuarea actualului agresiv al colonialiștilor. E interesant că anumite țări occidentale, făcîndu-se ecoul intențiilor nemărturisite încă ale cercurilor guvernante din țările lor, vorbesc de un soi de tutelă O.N.U. în Congo care să dureze mai multe decenii, ceea ce în fond înseamnă a da o altă denumire jugului colonial. Agenția „United Press International” se referă la experți belgieni și americani care — cită dezintereașare! — profetează că vor fi necesari „5 pînă la 21 de ani de muncă neîntreruptă pentru a instrui pe congolezi”. Națunea de „instruire” are în limbajul colonialist un conținut bine precizat, ce nu mai necesită lămuriri suplimentare. Doar poporul congolez a mai fost „instruit” de belgieni timp de vreo 80 de ani, atît de instruit încît la ora aceasta Congo nu dispune de nici măcar un singur medic băstinaș.

Actuala situație din Congo este inadmisibilă și nu poate fi acceptată permanentizarea ei. Declarația Guvernului Sovietic arată limpede că trebuie să se ia cele mai severe și eficiente măsuri spre a se pune capăt agresivului colonialist, făcîndu-se uz în acest scop de toate mijloacele de luptă.

Organizația Națiunilor Unite trebuie să își îndeplinească misiunea ce i-a fost încredințată și să cheme la ordine pe agresorii colonialiști. În niciun caz nu se poate admite trădăgăneria aplicării unor hotărîri de maximă importanță pentru pacea Africii și a lumii întregi.

Dezarmarea și... calculele electorale

Pe neașteptate, Departamentul de Stat a descoperit că de importantă este pentru omenirea problema dezarmării. „Descoperirea” nu le dă pace politicienilor de peste ocean. Ei nu mai au răbdare să aștepte nici măcar sesiunea Adunării Generale a O.N.U. Doresc o discuție imediată ca să poată ține măcar câteva discursuri despre terribila lor dorință de a vedea omenirea absolvită de cașmarul înarmării. Ei, de fapt, nu doresc altceva decît să țină câteva discursuri, pentru că măsuri practice în nici un caz nu sînt în intenția lor. Graba Washingtonului are două motive, cel puțin două motive.

A. Primul motiv este de natură electorală — actualii guvernanți republicani trebuie să răspundă acuzărilor meru mai numeroase de a nu fi făcut nimic pentru scoaterea din impas a problemei dezarmării și căută de ceea ce au alibi electoral.

B. În al doilea rând, administrația Eisenhower caută febril un camuflaj. În momentul de față republicanii își măturăsc intenția de a spori considerabil bugetul militar american. Dacă intenția îi face plăcere lui mister Rockefeller, în schimb americanii simpli are motive de indignare. Spre a deruta pe cel neavizat, Washingtonul proclamă de pe o parte dorința de a aborda cel mai grăbnic problema dezarmării la masa tratativelor, iar pe de altă parte, în măsura pentru sporierea cloacii militare. După rețetele celor mai primitivi triști!

Uniunea Sovietică a făcut o propunere ce s-a bucurat de un larg ecou mondial și anume ca problema dezarmării să fie discutată în Adunarea Generală a O.N.U. cu participarea șefilor de guvern. „Această propunere — scria săptămînal britanic „Tribune” — este rezonabilă. Ea este o dezvoltare logică a punctului de vedere al lui Hrușciov că trebuie lărgit cadrul discuțiilor problemei dezarmării și că această discuție trebuie sporită”.

Dar politicienii americani sînt călăuzite în acțiunile lor după considerente ce nu au nici o legătură cu interesele păcii. Lui mister Lodge i-a revenit îngrata misiune de a respinge în public noua propunere sovietică. Bineînțeles, el nu a putut să aducă nici măcar un singur argument valabil în sprijinul atitudinii sale. A respins pur și simplu o propunere bine chibzuită. Însă ce s-ar întâmpla dacă în momentul de față s-ar întruni comisia O.N.U. pentru dezarmarea asa cum vrea mister Lodge? „Întrunirea acestei comisii — scria ziarul englez „Tribune” — ar fi pur și simplu reeditarea vechii farse”. S.U.A. nu au la ora aceasta un program de dezarmare. Nu au pentru că nici nu intenționează să procedeză efectiv la o dezarmare reală. Mister Lodge dorăște doar prilejul de a ține câteva discursuri în z electoral, pentru că după trebuie să își îndeplinească misiunea ce i-a fost încredințată și să cheme la ordine pe agresorii colonialiști. În niciun caz nu se poate admite trădăgăneria aplicării unor hotărîri de maximă importanță pentru pacea Africii și a lumii întregi.

Borcanul cu dulceață. Desen de EUG. TARU

Realități din lumea capitalului

Postul deschide umbra perspectivă sub care se desfășoară viața minerilor. Perspectivă ce nu are nici o șansă să se lumineze. O afirmă ziarul amintit.

„Situația aceasta nu a fost produsă de vreun accident sau din nebagare de seamă. Și ea este departe de a fi vremelnică. Modelul disperat de regiune minieră care se repetă în unele părți din Kentucky și Pennsylvania, Tennessee și Virginia, creează centre puternice ale sărăciei care s-au format timp de ani îndelungați.

Multe mine au fost închise, iar oamenii care au lucrat în ele au fost lăsați la voia întâmplării.

Aici — în cocoabe gata să se prăbușească, înghesuite de-a lungul drumurilor înguste și murdare, trezind pe lângă riuri noroioase adesea strîine din toate părțile de movilele de un cenușiu murdar, din ardezia aruncată în mine — trăiesc oameni care pe zi ce trece devin tot mai posomorîți. Ei își mănîncă fașolea — „fragii minerilor” — și așteaptă”.

Cum trăiesc acești oameni? Ce mănîncă, cum dorm, unde și cît muncesc? Răspunsul tragic la aceste întrebări îl aflăm spicuind aceste reportaje.

„În Artie, Mary Davis, ma-

mă a 10 copii în vîrstă între 6 și 23 de ani al cărui soț a lucrat în mine timp de 31 de ani și primește acum de la D.P.A. suma de 165 dolari pe lună, mi-a declarat:

„Mezinul meu are febră reumatică. Am fost cu el la medic în august anul trecut. Doctorul mi-a spus că trebuie să-l examinez pe Buster în fiecare lună. Mi s-a fixat data cînd să mă prezint, dar n-am putut face drumul, costă trei dolari ce să ajungem la cabinetul doctorului și n-am avut bani”.

„La Piney View, Laura Mac Hughart, cu nouă copii care se rînduiesc între 6 și 20 de ani, are corpul vîlăguit și deformat din cauza foamei. Ea mi-a spus cu priviri speriate: Sînt trei ani de cînd omul meu nu mai are de lucru permanent. Bucătăreasa de la „Appalachian Bible School” (școala biblică din Apalaș) din Bradley ne trimite mîncarea ce-i rămîne. Acum două săptămîni am căpătat ceva fiertură care avea și puțină carne de vacă”.

„Fasole și cartofi — mi-a spus James Smith din Piney View, — asta este tot ce ne putem îngădui. Asta este totul cu ce trăim. La 11 aprilie 1958 am rămas fără lucru meu pe care-l aveam în mîna de 11 ani. Soția mea lu-

crează cîte 9 ore pe zi, pentru 2 dolari ziua ce femele de serviciu. Avem trei copii. E greu să auzi pe cea de șase ani care-ți spune: aș vrea să mîncine puțină carne, și să nu o poți cumpăra.”

O vizită la familia John Stone. Familia are 12 membri care și împart cele 5 paturi în casa sărăcoasă.

Părinții între două virste, șase copii rămași în viață dintre cei 9 pe care l-au avut, o fetiță de 4 ani care nu face parte din familie, dar care le-a fost lăsată temporar cu ceva mai mult de doi ani în urmă. Cu toții flămînzesc. Mîncîncă cu foarte mici variațiuni numai cartofi. Cartofi cu piine, cartofi cu fasole, cartofi fără nimic. Asta durează de luni de zile.

Una din fete care are 17 ani, a părăsit școala pentru că n-are ce îmbrăca. Acum ea cîștigă trei dolari de fiecare dată ca chelneriță la un restaurant unde se opresc camioanele. Și ea face parte dintre cei 150.000 de locuitori din Virginia de Vest care lucrează pentru un salariu mai mic de cît minimul federal. Orele ei de lucru sînt de la orele 6 dimineața la șase seara”.

„Jean Edith Hicks în vîrstă de 26 ani, mamă a cinci co-

pii și înscărnată cu al șaselea copil a vorbit cu emoție în glas. Uneori a spus ea nu mîncăm la prînz. Deobicei de trei ori pe săptămîna nu mîncăm la prînz”.

Soțul ei, Curtis Hicks în vîrstă de 30 de ani este în mod indirect victima scaderii activității minelor de cărbuni.

— Sîntem goi cu toții, spune doamna Hicks. Bill care are șapte ani și merge la școală nu are haine. Învățătorul i-a dat o jachetă. Ghețele îi sînt rupte la spate și în părți. Nu am decît câteva zdrențe pe care mi le-au dat alții. Le iau și lor.

„Acestea se petrec acum în Virginia de Vest, Statele Unite ale Americii”.

Da, acestea se întîmplă în S.U.A., pe care politicienii burghezi o numesc în mod demagogic „jara belsugului”. Numai simpla relatare a viziunii neumane dusă de minerii din Virginia de Vest constituie o demințire totală a acestor lăudăroșii și totodată o răsunătoare palmă pe obrazul celor ce fac asemenea declarații. Nu numai Virginia de Vest este o insulă a sărăciei. Mai există numeroase asemenea insule și împreună ele alcătuiesc tabloul tragic al vieții pe care o duc oamenii muncii americani, exploatați de monopolurile americane.

Pe neașteptate, Departamentul de Stat a descoperit că de importantă este pentru omenirea problema dezarmării. „Descoperirea” nu le dă pace politicienilor de peste ocean. Ei nu mai au răbdare să aștepte nici măcar sesiunea Adunării Generale a O.N.U. Doresc o discuție imediată ca să poată ține măcar câteva discursuri despre terribila lor dorință de a vedea omenirea absolvită de cașmarul înarmării. Ei, de fapt, nu doresc altceva decît să țină câteva discursuri, pentru că măsuri practice în nici un caz nu sînt în intenția lor. Graba Washingtonului are două motive, cel puțin două motive.

A. Primul motiv este de natură electorală — actualii guvernanți republicani trebuie să răspundă acuzărilor meru mai numeroase de a nu fi făcut nimic pentru scoaterea din impas a problemei dezarmării și căută de ceea ce au alibi electoral.

B. În al doilea rând, administrația Eisenhower caută febril un camuflaj. În momentul de față republicanii își măturăsc intenția de a spori considerabil bugetul militar american. Dacă intenția îi face plăcere lui mister Rockefeller, în schimb americanii simpli are motive de indignare. Spre a deruta pe cel neavizat, Washingtonul proclamă de pe o parte dorința de a aborda cel mai grăbnic problema dezarmării la masa tratativelor, iar pe de altă parte, în măsura pentru sporierea cloacii militare. După rețetele celor mai primitivi triști!

Uniunea Sovietică a făcut o propunere ce s-a bucurat de un larg ecou mondial și anume ca problema dezarmării să fie discutată în Adunarea Generală a O.N.U. cu participarea șefilor de guvern. „Această propunere — scria săptămînal britanic „Tribune” — este rezonabilă. Ea este o dezvoltare logică a punctului de vedere al lui Hrușciov că trebuie lărgit cadrul discuțiilor problemei dezarmării și că această discuție trebuie sporită”.

Dar politicienii americani sînt călăuzite în acțiunile lor după considerente ce nu au nici o legătură cu interesele păcii. Lui mister Lodge i-a revenit îngrata misiune de a respinge în public noua propunere sovietică. Bineînțeles, el nu a putut să aducă nici măcar un singur argument valabil în sprijinul atitudinii sale. A respins pur și simplu o propunere bine chibzuită. Însă ce s-ar întâmpla dacă în momentul de față s-ar întruni comisia O.N.U. pentru dezarmarea asa cum vrea mister Lodge? „Întrunirea acestei comisii — scria ziarul englez „Tribune” — ar fi pur și simplu reeditarea vechii farse”. S.U.A. nu au la ora aceasta un program de dezarmare. Nu au pentru că nici nu intenționează să procedeză efectiv la o dezarmare reală. Mister Lodge dorăște doar prilejul de a ține câteva discursuri în z electoral, pentru că după trebuie să își îndeplinească misiunea ce i-a fost încredințată și să cheme la ordine pe agresorii colonialiști. În niciun caz nu se poate admite trădăgăneria aplicării unor hotărîri de maximă importanță pentru pacea Africii și a lumii întregi.

Actuala situație din Congo este inadmisibilă și nu poate fi acceptată permanentizarea ei. Declarația Guvernului Sovietic arată limpede că trebuie să se ia cele mai severe și eficiente măsuri spre a se pune capăt agresivului colonialist, făcîndu-se uz în acest scop de toate mijloacele de luptă.

Organizația Națiunilor Unite trebuie să își îndeplinească misiunea ce i-a fost încredințată și să cheme la ordine pe agresorii colonialiști. În niciun caz nu se poate admite trădăgăneria aplicării unor hotărîri de maximă importanță pentru pacea Africii și a lumii întregi.